

Podivný spáček

Pavel Novák

1. Tam u zdi hřbitovní, někdo tam asi spí,
leží tam v trávě, u hlavy kytky má,
nechce už vstát, víckrát nechce už vstát,
kam jen asi šel, a s kým se chtěl přivítat.
2. Boty má pokrytý prachem tý cesty zlý,
zelený sukno v zelený trávě tlí.
Jako by spal, leží jako by spal
a proč nevstane, to jenom osud ví.
3. Je to spáček podivný, mé kroky neslyší,
leží tam v trávě, celý se rosou skví.
Možná chtěl hůl, bílou maršálskou hůl
a teď leží tam, na věky v trávě spí.
- *. Někdo asi na něj čeká, dnem a bezesnou nocí
z okna se dívá, šedin má stále víc.
Šedin je víc, a proč nejde dál,
a proč nejde dál, to jenom osud ví.
5. V uších mu buben zní, z té vřavy bitevní.
Teď už jen leží, nemůže vstát a jít.
Ten podivný spáček nedojde domů víc,
ten, kdo čeká, už se ho nedočká.
- *. Teď tam spí spánkem věčným, k obloze vzhůru vzhlíží.
Leží tam v trávě, u hlavy kytky má.
Možná chtěl hůl, bílou maršálskou hůl,
a teď tam leží, na věky v trávě spí.